

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln — Niemcy) — Arcor AG & Co. KG przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-55/06) ⁽¹⁾

(Telekomunikacja — Rozporządzenie (WE) nr 2887/2000 — Dostęp do pętli lokalnej — Zasada ustalania opłat na podstawie kosztów — Koszty — Odsetki od zainwestowanego kapitału — Amortyzacja środków trwałych — Ocena lokalnych infrastruktur telekomunikacyjnych — Koszty bieżące i koszty poniesione w przeszłości — Podstawa obliczenia — Koszty rzeczywiste — Koszty już zapłacone i koszty szacunkowe — Uzasadnienie kosztów — Analityczny wstępujący i zstępujący model kosztów — Szczegółowe uregulowanie krajowe — Zakres uznania przysługujący krajowym organom regulacyjnym — Kontrola sądowa — Autonomia proceduralna państw członkowskich — Zasady równoważności i skuteczności — Zaskarżenie przez beneficjentów na drodze sądowej decyzji o zatwierdzeniu opłat notyfikowanego operatora — Ciężar dowodu — Postępowanie nadzorcze i postępowanie sądowe)

(2008/C 142/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arcor AG & Co. KG

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Przy udziale: Deutsche Telekom AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Köln — Wykładania art. 1 ust. 4, art. 3, ust. 3 i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2887/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. w sprawie uwolnionego dostępu do pętli lokalnej (Dz.U. L 336, str. 4)

Sentencja

1) Odsetki od zainwestowanego kapitału i odpisy amortyzacyjne od środków trwałych wykorzystane do stworzenia pętli lokalnej zaliczają się do kosztów, które muszą zostać uwzględnione zgodnie z zasadą ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów przewidzianą w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2887/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. w sprawie uwolnionego dostępu do pętli lokalnej.

2) W ramach stosowania zasady ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów przewidzianej w art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2887/2000 krajowe organy regulacyjne muszą uwzględnić, w celu określenia podstawy obliczania kosztów notyfikowanego operatora, koszty rzeczywiste, to jest koszty już zapłacone przez notyfikowanego operatora, jak i koszty szacunkowe, przy czym te ostatnie opierają się na szacunku kosztów odtworzenia sieci lub niektórych elementów tej sieci.

3) Na podstawie art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2887/2000 krajowy organ regulacyjny może żądać od notyfikowanego operatora przedstawienia stosownych informacji na temat dokumentów uzasadniających koszty uwzględnione w ramach zastosowania zasady ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów. Jako że prawo wspólnotowe nie zawiera żadnego przepisu dotyczącego podlegających sprawdzeniu dokumentów księgowych, jedynie do krajowych organów regulacyjnych należy sprawdzenie zgodnie z mającym zastosowanie prawem, czy przedłożone dokumenty są najbardziej odpowiednie dla potrzeb księgowania kosztów.

4) Prawo wspólnotowe nie wyklucza, iż w ramach stosowania zasady ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów krajowe organy regulacyjne ustalą koszty w przypadku braku kompletnych i zrozumiałych dokumentów księgowych w oparciu o analityczny wstępujący lub zstępujący model kosztów.

5) Przyznana państwom członkowskim w art. 1 ust. 4 rozporządzenia nr 2887/2000 możliwość wydania szczegółowych przepisów krajowych nie może doprowadzić do tego, iż zasada ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów, tak jak została ona wyrażona w art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia, nie będzie miała zastosowania.

6) Z przepisów art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2887/2000 wynika, że przy badaniu opłat notyfikowanych operatorów za uwolniony dostęp do ich pętli lokalnej na podstawie zasady ustalania cen wyrażonej w art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia krajowe organy regulacyjne dysponują daleko sięgającym uprawnieniem, które obejmuje ocenę różnych aspektów tych opłat, w tym zmianę cen, a zatem proponowanych opłat. To daleko sięgające uprawnienie odnosi się również do kosztów poniesionych przez notyfikowanych operatorów, takich jak odsetki od zainwestowanego kapitału i amortyzacja środków trwałych, podstawy obliczania tych kosztów, jak i modeli księgowania tych kosztów.

7) W ramach autonomii proceduralnej, jaką dysponują państwa członkowskie, jedynie do nich należy określić — przy poszanowaniu zasad równoważności i skuteczności ochrony sądowej — właściwego sądu, rodzaju postępowania i tym samym sposobu kontroli sądowej decyzji krajowych organów regulacyjnych dotyczących zatwierdzenia opłat notyfikowanych operatorów za uwolniony dostęp do ich pętli lokalnej. W tych okolicznościach sąd krajowy musi zapewnić, że zobowiązania wynikające z rozporządzenia nr 2887/2000 odnoszące się do uwolnionego dostępu do pętli lokalnej są faktycznie przestrzegane w sposób zgodny z zasadą ustalania cen wyrażoną w art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia, i to na przejrzystych, uczciwych i niedyskryminacyjnych warunkach.

- 8) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia nr 2887/2000 w związku z art. 5a ust. 3 dyrektywy Rady 90/387/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ustanowienia rynku wewnętrznego dla usług telekomunikacyjnych poprzez wdrożenie zasady otwartej sieci, zmienionej dyrektywą 97/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 1997 r., wymaga, by sądy krajowe interpretowały i stosowały wewnętrzne przepisy proceduralne regulujące wniesienie środków zaskarżenia w taki sposób, żeby decyzja krajowego organu regulacyjnego dotycząca zatwierdzenia opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej mogła zostać zaskarżona na drodze sądowej nie tylko przez przedsiębiorstwo będące adresatem takiej decyzji, lecz również przez beneficjentów w rozumieniu tego rozporządzenia, na których prawa może ewentualnie wpłynąć taka decyzja.
- 9) Rozporządzenie nr 2887/2000 powinno być interpretowane w ten sposób, że w postępowaniu nadzorczym dotyczącym ustalania cen za uwolniony dostęp do pętli lokalnej prowadzonym przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia na notyfikowanym operatorze spoczywa obowiązek przedstawienia dowodu na to, że jego opłaty są zgodne z zasadą ustalania opłat na podstawie kosztów. Natomiast do państw członkowskich należy uregulowanie kwestii rozłożenia ciężaru dowodu między krajowy organ regulacyjny, który wydał decyzję o zatwierdzeniu opłat notyfikowanego operatora, a beneficjenta, który zaskarża tę decyzję. Do państw członkowskich należy również ustalenie — zgodnie z ich przepisami proceduralnymi i w poszanowaniu wspólnotowych zasad skuteczności i równoważności ochrony sądowej — zasad rozłożenia ciężaru dowodu w przypadku zaskarżenia na drodze sądowej decyzji krajowego organu regulacyjnego o zatwierdzeniu opłat notyfikowanego operatora za uwolniony dostęp do jego pętli lokalnej.

(¹) Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Hasselt — Belgia) — Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars przeciwko Willemowi Van Leukenowi

(Sprawa C-197/06) (¹)

(Uznawanie dyplomów — Dyrektywa 89/48/EWG — Pośrednik w obrocie nieruchomościami)

(2008/C 142/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel Hasselt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

Strona pozwana: Willem Van Leuken

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van koophandel Hasselt — Wykładnia art. 3 i 4 dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. 1989, L 19, str. 16) — Wymóg, aby pośrednik w obrocie nieruchomości mający siedzibę w jednym państwie członkowskim i dokonujący w innym państwie członkowskim czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami spełniał wymogi dotyczące wykonywania zawodu ustanowione przez krajowego ustawodawcę w ramach transpozycji tej dyrektywy — Ten sam wymóg w przypadku umowy współpracy pomiędzy tym pośrednikiem w obrocie nieruchomości a pośrednikiem w obrocie nieruchomości wpisanym na listę licencjonowanych pośredników w obrocie nieruchomości danego państwa członkowskiego

Sentencja

Artykuły 3 i 4 dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata, zmienionej dyrektywą 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r., stoją na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym dokonywanie na terytorium tego państwa czynności takich jak te będące przedmiotem postępowania w sprawie przed sądem krajowym przez usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim i znajdującego się w takiej sytuacji jak pozwany w postępowaniu przed sądem krajowym zależy od uzyskania licencji, której udzielenie poddane jest wymogowi pozytywnego zaliczenia testu umiejętności z zakresu prawa.

(¹) Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 kwietnia 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Labour Court — Irlandia) — Impact przeciwko Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(Sprawa C-268/06) (¹)

(Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 4 i 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Zatrudnienie na czas określony w organach administracji publicznej — Warunki pracy — Wynagrodzenie za pracę i emerytury — Ponowne zawieranie umów o pracę na czas określony na okres wynoszący do ośmiu lat — Autonomia proceduralna — Bezsrednia skuteczność)

(2008/C 142/05)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Labour Court — Irlandia